

Шановний Миколо Яновичу!

Ви включили мене до складу робочої групи з доопрацювання законопроекту "Про вищу освіту". І мені цікаво, це зроблено для того, щоб продемонструвати видимість консультацій з громадськістю, чи справді хочете його покращити? Якщо перше, то це — нерозумно, бо нікого надурити не вдасться. Якщо все закінчиться косметичними поправками, то наші протести продовжаться, і вдарять ці протести насамперед по іміджу влади, бо з тим рівнем довіри, який вона має, люди повірять нам, а не вам. Якщо все ж таки друге, то мушу повідомити, що те, чим ми зараз займаємось у робочій групі, є нічим іншим як забивання цвяхів мікроскопами (я не про себе, не подумайте, що в мене манія величі). Бо робоча група робить халтуру, яка буде кращою за халтуру Табачника, але все ж таки халтурою. Бо якісно покращити законопроект у запропонованих Вами часових рамках просто неможливо.

Лише тиждень пішов на збір та систематизацію всіх пропозицій, і їх набралось 563 сторінки (з них від організацій, які брали участь в протестах — 34 сторінки). І ці пропозиції продовжують надходити з усієї України. Ви, як ніхто, маєте розуміти, що за той час, що лишився нам з відведеного Вами, щойно створена робоча група не може якісно проаналізувати такий масив інформації, обговорити його, висловити узгоджені пропозиції. Бо робоча група — це кілька десятків людей, які не були до цього єдиним колективом. Це — різні, часто протилежні точки зору. А ще кожен з нас десь працює або вчиться, і від цього нас на цей період ніхто не звільняв. Тому ми змушені працювати ледь не цілодобово, але все одно все відбувається нашвидкуруч, багато статей просто залишаються без обговорення, багато моментів не уточнюються, справді фахові пропозиції від вчених просто гинуть, бо для якісного їх формулювання потрібні додаткові дані чи консультації з іншими фахівцями, які не важко провести, але тоді не залишиться часу на інше. Моя і не тільки моя позиція полягає в тому, що треба відкликати кабмінівський законопроект, внести зміни і доповнення, яких вже вимагає життя, в нині діючий закон і розробити якісно новий (не за два тижні, звичайно) законопроект. Цю позицію насправді підтримує більшість робочої групи, і її голова Михайло Згуровський також (ось його думки: <http://vnz.org.ua/novyny/osvita/1720-myhajlo-zgurovskij-chy-potriben-novyj-zakon-pro-vyschu-osvitu>). Цей варіант пропонує як можливий і висновок ГНЕУ. Але Вам чомусь хочеться прийняти саме новий закон, хоч він і є поганим. Але навіть якщо вести мову про Ваш варіант, то для хоча б більш-менш якісного його покращення нам треба було б попрацювати ще з місяць в нормальному, а не авральному режимі. Бо лише для того, щоб грамотно виписати прикінцеві й відсутні в законопроекті Табачника перехідні положення (почитайте висновок ГНЕУ щодо цього — це просто ганьба для Міністерства), потрібно не менше тижня — звірити з іншими

законами й прописати зміни в них та перехідні періоди для різних положень. Не думаю, що освіта України, яка чекала на реформи більше року, помре, якщо почекає ще місяць-два. Це може дати вигреш у якості, якщо, звичайно, Вас цікавить саме якість, а не рапорт "Зроблено" перед Президентом.

Більш детально я опишу це все у своїй статті (сподіваюсь, що зможу її закінчити на наступному тижні). Не знаю, хто саме з тих, кому вона буде розіслана, її опублікує, але один інтернет-сайт, який вже пообіцяв її розмістити, можу назвати — це сайт "Майдан" (<http://maidan.org.ua/>). Раджу Вам прочитати її. Гарантую, що дізнаєтесь там для себе багато корисного та цікавого, про що Вам мало хто розповість.

І ще таке питання: "Як мені розуміти той факт, що після того, як Ви особисто схвально поставились до нашого прагнення потрапити на зустріч з Вами, як ми з Вами, як мені здавалось, відверто й конструктивно поговорили, як Ви особисто доручили включити мене до складу робочої групи, а вже через добу мені зателефонували з Печерського райвідділу міліції, щоб вручити складений на мене адміністративний протокол?". Мене звинуватили в організації незаконної акції протесту біля Клубу Кабміну під час зустрічі з Вами. Я не боюсь відповідальності (якщо треба, то й 15 днів відсиджу, а статтю допишуть і розмістять під моїм прізвиськом — бо я вже написала основу — мої односторонні), але хочу знати як мені сприймати це все. Це — тиск на мене? Бо в міліції чудово знають, що я акції не організовувала. В мене не було для цього мотиву, адже Луцький сказав мені, що я є у списках на зустріч, тому мені не було сенсу малювати плакати чи готувати інший реквізит, я йшла до Клубу Кабміну в повній впевненості, що є у списках і лише коли вже на місці виявила, що Луцький мені збрехав, приєдналася до тих учасників акції, яким в Кабміні за день до зустрічі сказали, що їх в списках немає, (мені того ж вечора там само сказали, що я є у списках).

Я б могла багато чого ще написати, але стіна Фейсбуку — не той формат. Відповіді як відправити Вам приватне повідомлення я не отримала. Думаю, що на зустріч з Вами я більше не потраплю, бо підозрюю, що нас всіх і мене особисто Вам представлять як горлопанів, які прагнуть лише завалити законопроект, бо за нами нібито хтось стоїть з політиків (якби стояв, то, гарантую, давно б завалили, бо лише одного колеса шикарного авто когось з наших опозиціонерів нам вистачило б на всі потрібні для цього листівки та інші витрати). Але ми, закликаючи до нашого варіанту, який, як Ви бачите, насправді підтримує і М. Згуровський, ніколи не відмовлялися від роботи над покращенням кабмінівського законопроекту. І наші представники присутні постійно на засіданнях усіх робочих груп і підгруп, і працюють сумлінно (на відміну від ручних табачниківських студентських організацій, які там навіть не з'являються, бо їм не дісталась посада співкоординатора). На загальних засіданнях ми справді весь час пропонуємо разом зі змінами і доповненнями до кабмінівського законопроекту внести додатково (а не замість!) пропозицію про відкликання та написання нового закону, а необхідні поправки внести до нині діючого. Але в підгрупах і в групі працюємо над правками, вносимо свої, обговорюємо чужі, узгоджуємо спільні редакції з багатьох питань, і вже втомилися реагувати на спроби лукаво перекрутити нашу позицію, яка не є деструктивною і перебірується лише для того, щоб не допустити потім нас до нової зустрічі з Вами. Тому

прочитайте, будь ласка, мою статтю, коли вона вийде, .можливо вам це більше потрібно ніж мені. З повагою, Чепура Катерина 0661365984

P.S. Звертаємось до усіх, кому небайдужа доля майбутнього України, доля молодого покоління, [підтримати допис Катерини Чепури на Фейсбуці, натиснувши кнопку "Подобається"](#)